

Cant de Janeiras a la Catedral de Santa Maria d'Urgell

El Grup Folklòric de la Casa de Portugal va cantar les tradicionals Janeiras, amb què felicitava i desitja bon any, amb la joia del Naixement de Crist, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, el diumenge 25 de gener. Enguany s'escauen els deu anys d'aquesta iniciativa a Andorra per part dels portuguesos que hi viuen. Ells

passen la seva alegria per les institucions i també per la Catedral i l'Arquebisbe-Copríncep. Els cantaires habillats amb els seus tradicionals vestits van solemnitzar l'Eucaristia dominical que fou presidida per l'Arquebisbe i concelebrada per Mn. Josep M. Mauri, Vicari General i pel Rector de la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell, Mn. Xavier Parés.

GLOSSA

Peticció confiada i joiosa lloança

Un matrimoni que aviat celebrarà cinquanta anys de casat pregava cada nit amb els fills quan aquests eren infants i adolescents. Les pregàries espontànies acabaven sempre amb un parenostre. Els fills s'han fet grans, ja no són a casa, i han creat les seves pròpies famílies. El pare i la mare resten a la llar familiar i cada nit segueixen fent una estona de pregària que comença amb el parenostre; després, un seguit d'intencions a cadascuna de les quals afegeixen una avemària, demanant a Maria que, amb el seu amor de mare, en sigui intercessora. Posen davant Déu la seva senzilla pregària pel papa Francesc, perquè el Pare de tots l'ajudi en el seu servei a l'Església, poble de Déu; per ells dos, perquè l'amor que els uneix segueixi ben viu; per les disset persones que integren la seva família —els matrimonis dels fills i els néts—, perquè es mantinguin units i fidels al seguiment de Jesús; per tots els qui pateixen i passen dificultats de tot tipus, perquè l'amor i la misericòrdia de Déu es faci present a les seves vides, també l'ajuda i la solidaritat de les altres persones; per la pau al món entre les

persones, els pobles, les diferents religions i les diverses maneres de pensar; pel país, per la bona convivència entre els ciutadans i perquè els governants tinguin una especial preocupació pels més desfavorits. Així fan cada dia, en essència, amb les variacions que el moment demana o aconsella. Durant el temps de Nadal i fins a la Candelera, han fet la pregària davant el pessebre, espai familiar que ha aplegat petits i grans de la família tots aquests dies.

Són i se senten pares i avis. El trobament amb Jesús ha donat sentit a les seves vides. Consideren la pregària com un camí que apropa a Ell. En volen continuar donant testimoni als fills i néts per ajudar-los en el seu caminar per la vida. «Viviu tots units, tingueu els mateixos sentiments, estimeu els germans, sigueu afectuosos i humils» (1Pe 3,8). Saben que tot és en mans de Déu, el seu reconeixement en la pregària és petició confiada i joiosa lloança. «Que el Senyor confirmi cada dia l'amor que em té. I cada nit entonaré el meu cant, faré una pregària al Déu que m'és vida» (Sl 42,9).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Una economia al servei de la persona

La darrera sessió de la Càtedra de Pensament Cristià del nostre Bisbat va tractar sobre «Una economia al servei de la persona», amb l'objectiu d'assentar les bases d'una nova economia que tingui l'ètica com a font d'inspiració i que representi, realment, un progrés per al desenvolupament global de la persona i dels pobles. Ara que tots voldríem que fossin veritat els signes de recuperació i que arribés realment a les famílies, als joves i als aturats, hem de continuar defensant que l'economia ha d'estar al servei de totes les persones humanes i inspirar-se en els principis de justícia social, de llibertat i de respecte a la dignitat de l'ésser humà i de la integritat de la terra. Volem una economia ètica!

La Doctrina Social de l'Església dóna fecundes intuïcions per a abordar les reformes necessàries del sistema econòmic mundial amb la finalitat que aquest sigui més just i més atent a les necessitats de tot ésser humà. Les economies del bé comú, la responsabilitat social corporativa i l'economia del do són idees que estan presents en aquest cos de pensament i que poden fecundar una transformació del model vigent. La dignitat inherent de tota persona humana és un principi fonamental de l'ètica cristiana que mai no ha d'oblidar-se i que serveix d'antídoto a la cobdícia i a la insaciable recerca del benefici econòmic del guany. Enfront de la «idolatria del diner» (Papa Francesc) que converteix aquesta realitat material en una nova forma de divinitat, és essencial recordar que només la persona és un fi en si mateix i que tant el sistema econòmic com el polític com el social, han d'estar al servei de la seva promoció.

La llarga crisi que estem patint a nivell mundial no solament és de caràcter econòmic. És una crisi antropològica (de concepció de la persona) i moral (de valors i responsabilitat) que exigeix una profunda reflexió sobre el nostre mode de produir, de consumir, de distribuir la riquesa, i també sobre la relació que, acabem tenint amb la natura. Cal «una ètica amiga de la persona», com deia Benet XVI a *Caritas in veritate*, una economia vinculada a l'ètica i una política atenta als principis fonamentals de l'antropologia cristiana. El Sant Pare Francesc ha escrit a *Evangelii Gaudium*: «L'ètica sol ser mirada amb un cert menyspreu burleta. Es considera contraproductiu, massa humana, perquè relativitza el diner i el poder. Se la sent com una amenaça, ja que condemna la manipulació i la degradació de la persona».

En definitiva, l'ètica condueix a un Déu que espera una resposta compromesa que està fora de les categories del mercat. Per a aquestes categories, si són absolutitzades, Déu és incontrolable, no es pot utilitzar, fins i tot és perillós, per cridar l'ésser humà a la seva plena realització i a la independència de qualsevol tipus d'esclavitud. La necessitat d'una ètica pública que sigui respectuosa amb la persona humana és exigida per la ciutadania, avui molt més que altres èpoques. La crisi que patim ha posat de manifest les greus conseqüències que deriven d'un model de vida centrat únicament en la producció i en el consum. El món suplica i necessita ètica. Escriu el Papa Francesc: «L'ètica —una ètica no ideologitzada— permet crear un equilibri i un ordre social més humà. En aquest sentit, cal animar els experts financers i els governants dels països a considerar les paraules d'un savi de l'antiguitat, sant Joan Crisòstom: "No compartir amb els pobres els propis béns és robar-los i treure'ls la vida. No són nostres els béns que tenim, són seus".»

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

LLUM DELÀS

L'alegria de la fe

La religiosa del Sagrat Cor i psicòloga Llum Delàs assegura que hi ha un abans i un després de l'*Evangelii Gaudium*. La novetat d'aquesta exhortació, com a estil de transmetre i comunicar la fe, és «l'alegria, que brolla del cor quan aquest es deixa amarrar de l'amor de Déu que rebem gratuïtament cada dia si ens deixem treballar i acollir per Ell en el silenci i en l'escolta de la seva Paraula, Jesús».

Què està canviant el papa Francesc quant a la transmissió de la fe?

Els canvis es fan entre tots. Ell orienta a deixar de banda les transmissions avorrides, fetes de normes, lleis i doctrines proselitistes per a impulsar una catequesi de proposició, d'invitació a ser feliç i fer feliços els altres, de buscar companys de camí per mostrar al món que passar per aquesta vida fent el bé transforma la realitat i la mateixa religió. Una religió feta de rigideses allunya; feta d'amor més fort que la mort uneix, pacífica, contagia.

Tenim la teoria clara, però aplicar-la és el que costa...

La conversió de la nostra pròpia vida i la conversió de les comunitats que seguim Jesús és sempre difícil. Estem pagats de nosaltres mateixos. Tendim a pensar que són els altres els qui s'han de convertir. Ens costa perquè, en comptes de mirar-lo a Ell, ens acontentem amb seguir línies de pensament amb les quals estem d'acord.

Per què la crisi és una oportunitat evangelitzadora?

Perquè és una greu dificultat per a moltes persones properes. Estem preocupats i ocupats a tornar a donar sortida a persones i famílies que han caigut en un clot i no saben sortir a la superfície o no poden. Evangelitzar és escoltar aquesta realitat; amb amor, amb comprensió, donant la mà i procurant poder dir aquell «aixeca't i camina» de Jesús amb fets compromesos.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels exclosos

Senyor misericordiós, tu m'has concedit el coratge de sentir que tens necessitat de mi, dóna'm també la força d'estimar els exclosos tant com tu m'estimes i tens necessitat de mi.

Senyor, tu saps que ser exclòs significa ser el més pobre entre els pobres.

Fes que esdevinguem tots rics en el teu Regne a la terra, sabent que tu tens necessitat de nosaltres, i que nosaltres tenim necessitat els uns dels altres.

El teu amor, la teva misericòrdia i la teva presència són els tresors més grans en la meua vida. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Educar a los hijos con una nueva relación

De entrada, quiero puntualizarle bien clara esta premisa: siempre que surge una nueva persona en la vida de un progenitor, se suelen producir cambios radicales en la relación que este mantenía con los

hijos. No se trata de que un padre deje de lado a los críos, pero sí que compruebo que se produce un relajamiento en el ámbito de los afectos (aunque puede ser temporalmente), ya que ahora se vuelcan preferentemente en la nueva pareja.

«Desde que papá sale con María José, su nueva novia, las cosas ya no son iguales entre nosotros. Le noto distante y tenso. Ya no está pendiente de mí como lo estaba antes, cuando me decía que era la *niña de sus ojos*. Ahora sólo está pendiente de ella.» (Añoranza de una niña de ocho años)

«No puedo tolerar las caricias y besos que le da mi padre a su novia, porque nunca vi que se los diera a mi madre.» (Confesión de una niña de diez años, celosa de la nueva relación de su padre)

Aquí es donde se demuestra si los padres están realmente pendientes de la educación y de la estabilidad emocional de sus hijos. Muchos niños se hacen un lío, porque están muy atentos a las relaciones afectivas y sexuales de sus padres. Si la cosa «va en serio», consejo comunicárselo al niño o niños. Otra cuestión peliaguda es la semántica a emplear. Evitemos los *amores mercuriales*, que se unen y desunen como las bolitas de mercurio salidas de un termómetro roto y pueden llevar de cráneo a los hijos, y a nosotros también.

Dr. Paulino Castells

(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un tres en uno para la Cuaresma

¿Nos oxidamos? ¿Quizás se nos oxida el corazón? ¿Cogemos algunas manías o bien la inercia de una voluntad menos recta o tal vez un exceso de mirarnos en el espejo de nuestro propio yo...? No nos iría mal un buen lubricante, un *tres en uno* que nos retorne la agilidad en nuestro camino.

Oración, ayuno y limosna, tres soluciones en una, que se nos propondrán desde el próximo Miércoles de Ceniza. Tres medios convertidos en una sola cosa: «Oración, ayuno, misericordia son una cosa sola, y reciben vida la una de la otra. El ayuno es el alma de la oración y la misericordia es la vida del ayuno.» (San Pedro Crisólogo)

En las palabras del profeta —«Convertíos a mí de todo corazón» (Joel 2,12)— encontramos nuestro centro: Jesucristo es nuestro modelo. Tres cosas unificadas en una, en Él y en nuestros hermanos. Nuestro corazón convertido sea de alguna manera «el amor en el corazón de la Iglesia» (Papa Francisco, Manila, 16 de enero de 2015).

Para conseguirlo, el Papa nos pide: «Fortaleced vuestros corazones». Ilusionados, acojamos la gracia reconciliadora del Señor. Él es nuestra fuerza. Como hizo María, nuestra alegría sea acoger la Palabra del Señor.

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

16. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.) [Gn 4,1-15.25 / SI 49 / Mc 8,11-13]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

17. ■ Dimarts [Gn 6,5-8;7,1-5.10 / SI 28 / Mc 8,14-21]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

Comença el temps de Quaresma

18. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2,12-18 / SI 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Joan de Fièsola (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; sant Jordi, monjo; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Divendres [Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; beats Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. ■ † Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 9,8-15 / SI 24 / 1Pe 3,18-22 / Mc 1,12-15]. La Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv. Santa Margarida de Cortona, religiosa; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon:

«Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin tèmmer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots.

»Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!" Mentre el mal persisteixi, són impurs, i han de viure sols, fora del campament.»

▶ Salm responsorial (31)

R. *En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,31-11,1)

Germans, quan mengueu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presenta a Jesús un leprós, s'agenolla i li diu, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar». Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur». A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat, i certificar així que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà a proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles, i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

▶ Lectura del libro del Levítico (Lv 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca la lepra, será llevado ante Aarón, el sacerdote, o cualquiera de sus hijos sacerdotes. Se trata de un hombre con lepra: es impuro. El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El que haya sido declarado enfermo de lepra andará harapiento y despeinado, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!" Mientras le dure la afección, seguirá impuro; vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento.»

▶ Salmo responsorial (31)

R. *Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor / no le apunta el delito. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa» / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamadlo, los de corazón sincero. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 10,31-11,1)

Hermanos: Cuando comáis o bebáis o hagáis cualquier otra cosa, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo a los judíos, ni a los griegos, ni a la Iglesia de Dios, como yo, por mi parte, procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propio bien, sino el de la mayoría, para que se salven. Seguid mi ejemplo, como yo sigo el de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas:

«Si quieres, puedes limpiarme.» Sintiéndolo lástima, extendió la mano y lo tocó, diciendo: «Quiero: queda limpio.» La lepra se le quitó inmediatamente, y quedó limpio. Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero, para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés.» Pero, cuando se fue, empezó a divulgar el hecho con grandes ponderaciones, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en descampado; y aun así acudían a él de todas partes.

Jesús guareix un leprós. Pintura de Nicolás Florentino (s. xv), Catedral Vella, Salamanca

COMENTARI

Marginat per la lepra

No podem admetre que una persona sigui discriminada i marginada pel fet de tenir la sida, l'ebola o la lepra. Fóra tenir el cor endurit. Després de la intensa jornada de Cafarnaüm, narrada en els evangelis dels darrers diumenges, Jesús es troba de cara amb un leprós que, agenollat, li prega: «Si vols em pots purificar». Cap indicació de lloc en aquest cas. La gentada sembla haver desaparegut de cop i volta. És clar que Marc s'ha volgut fixar només en el cara a cara entre Jesús i aquest malalt anònim, en representació de tots els altres d'arreu del món. El leprós, segons la llei de l'Antic Testament i cultures del voltant, era segregat, sepa-

rat del contacte amb els altres. El malalt de lepra era considerat fora de l'àrea de la salvació, un excomunicat, una mena de cadàver ambulat. La lepra constituïa un símbol que provocava pors i tabús. Cal comprendre el drama humà i religiós de l'evangeli d'aquest diumenge, que es deuria preguntar: «Per què a mi, Senyor?» Alhora colpeix l'originalitat i la força provocativa del gest que ha fet Jesús. El leprós de l'evangeli desafia la segregació en què havia de viure, va amb fe davant Jesús que, compadit, el tocà amb la mà i li diu: «Queda pur». Qui tocava un leprós quedava contaminat per la lepra. Jesús, en canvi, toca el leprós i el torna pur. Després l'envia al sacerdot perquè el torni a inscriure en el context social. Un cop pur

podrà viure lliurement enmig de la societat davant Déu. La joia de la guarició fa que escampi arreu que ha estat guarit de la seva malaltia.

Crist ha vingut a instaurar un nou comportament, ple de misericòrdia, envers el sofriment de l'home, especialment dels més marginats. Guarint el leprós, Jesús es revela com aquell en el qual Déu es fa pròxim del pròxim: pròxim de tots els homes, també d'aquells que són exclosos i marginats. Jesús és una proximitat que supera totes les distàncies; s'ha fet un de nosaltres i ha suprimit les barreres aixecades pel nostre egoisme. I ens ensenya a actuar com ell.

Ignasi Ricart, claretià

Mons. Vives dicta un curs per a preveres a Montserrat

L'Arquebisbe Joan-Enric va dictar la formació dels preveres de Sant Feliu de Llobregat que es va dur a terme a Montserrat del 9 a l'11 de febrer sobre l'exhortació *Evangelii Gaudium*. Aquest recés de formació que se celebra cada any, es va dur a terme a l'Abadia de Montserrat, a Manresa.

Curs sobre afectivitat al Seminari Interdiocesà

Els seminaristes d'Urgell han assistit a la formació que sobre l'afectivitat s'ha dut a terme en el Seminari Interdiocesà de Barcelona els dies 13 i 14 d'aquest mes. El curs ha estat impartit pels psicòlegs i terapeutes de la Fundació «Solidad Humana» Fernando del Castillo i Nieves Tomillo, que van parlar sobre «Enfocament i principis per a una educació afectivo-sexual integral i equilibrada», i sobre «Educar en la força positiva-creativa de la nostra afectivitat».

VII Jornades de cinema espiritual a Campelles aquest cap de setmana

El Casal de Sant Martí de Campelles, al Ripollès, celebra aquest cap de setmana les VII Jornades de cinema espiritual, parlant de cinema i literatura. Es projectaran el dissabte, *El Club de los poetas muertos* (17-19.30 h) i *El festín de Babette* (21.30-23.30 h) i *Smoke* el diumenge (11-13.15 h). Les jornades estan a càrrec de Ramon Musach i s'hi pot assistir allotjant-se al Casal. Més informació: t. 972 727 288.

Segueix el **Full Dominical** allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

En moltes parròquies de la diòcesi es van celebrar pregàries ecumèniques amb motiu de la celebració de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, que es va iniciar el dia 18 i que va acabar el 25 de gener.

La parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella va fer-ho el divendres 23 de gener, amb l'assistència de les diferents confessions cristianes presents al Principat d'Andorra. A La Seu d'Urgell, també el 23, es va intensificar l'oració que s'havia iniciat i mantingut a les misses de la setmana, amb una Pregària Ecumènica a l'Església de la Missió, preparada i compartida amb els germans de la comunitat evangèlica.

La invitació que enguany recull la Setmana ens porta a les paraules «Dóna'm aigua», que és el que Jesús va dir a la samaritana segons l'Evangelio de Sant Joan. Aquesta setmana de pregària se celebra arreu del món, i des del seu inici, els cristians són cridats a participar dels diferents actes ecumènics per promoure la unitat que Jesús va demanar als seus deixebles. La proposta té lloc, com marca la tradició, entre les festivitats de la confessió de Sant Pere i la conversió de Sant Pau, és a dir, del 18 al 25 de gener, i es tracta d'una iniciativa del Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i del Consell Mundial d'Esglésies.

Reunió de la CET a Terrassa

Els dies 27 i 28 de gener de 2015 es va celebrar la reunió n. 213 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET). La reunió fou presidida per Mons. Jaume Pujol a la ciutat de Terrassa. Concretament, en el conjunt de les Esglésies de Sant Pere, La Seu d'Ègara: així es volia commemorar el 1.400 aniversari del Concili Tarraconense d'Ègara. La diòcesi de Terrassa té una profunda vinculació amb aquella que existí als inicis del cristianisme en el mateix territori i que subsistí fins a començaments del segle VIII.

A l'Església de Santa Maria (antiga catedral), els bisbes van fer la pregària de l'Hora Sexta, que presidí Mons. Josep Àngel Saiz i després visitaren el conjunt de les esglésies de Sant Pere i Sant Miquel, que els va mostrar Mn. Antoni Deulofeu, rector de la parròquia de Sant Pere.

A la casa rectoral, els bisbes van iniciar la reunió de treball. Van rebre la visita del Sr. Jordi Ballart, Alcalde de Terrassa. Mons. Saiz, l'Alcalde Ballart, Mons. Pujol i el Cardenal Martínez Sistach va pronunciar uns breus parlaments. Tots van destacar la importància i la significació d'aquesta reunió dels bisbes de la Tarraconense a Terrassa, en l'escaïença de l'aniversari del Concili egarenc del 615, en el qual van participar dotze bisbes i els representants d'altres dos.

El resum de la reunió de treball, que es va dur a terme el dia a següent la podeu veure al QR.

Festa de Sant Sebastià a la diòcesi

La Festa de Sant Sebastià es va celebrar a moltes poblacions del bisbat, però amb especial intensitat a La Seu d'Urgell, on és copatró de la ciutat.

L'antiga Confraria de Sant Sebastià va organitzar una conferència per parlar sobre l'acció contra la pobresa i sensibilitzar en el valor de la solidaritat, un dels valors que van animar la creació de la germandat en els seus orígens. En la diada del Sant, la Confraria va celebrar la seva Assemblea general després de la missa solemne, que el Rector de Sant Ot va presidir l'ofici a la Catedral de Sta. Maria d'Urgell. La fotografia recull el moment del repartiment dels panets beneïts.

Germandat de Sant Sebastià

Sant Sebastià a Sant Julià de Lòria

A Sant Julià de Lòria també és una festa molt remarcable: els escudellaires van treballar de valent tota la nit per tenir a punt el brou i la vianda de la diada en que es van repartir més de 3.000 racions a la Plaça de la Germandat. Mn. Pepe Chisvert, després de presidir la missa solemne de la diada a l'església parroquial, va beneir les olles abans de repartir del menjar.

Els primers en celebrar la festivitat de Sant Sebastià a la diòcesi van ser però, els fidels de Ponts: el diumenge anterior van celebrar el «vot de poble». Una prometença que es reviu amb una caminada i un aplec a l'església de Sant Sebastià d'Algós (Oliola). Molts pontsicans i pontsicanes

s'hi van acostar, molts d'ells a peu com marca la tradició, fins a l'església romànica de Sant Sebastià. Rebutts amb un foc per a refer-se de les baixes temperatures i escalfar-se abans d'assistir a la missa, després es va beneir la coca, la xocolata i el vi dolç, i els assistents amb els cants dels goigs van passar a venerar la relíquia del sant. Com cada any s'hi van fer presents membres de la Corporació municipal pontsicana. Després a l'exterior es féu la fotografia de família, per deixar-ne record a les properes generacions, així com el sorteig de les «tires de Sant Antoni», els guanys de les quals van destinats a Càritas Parroquial.

Assistents davant de Sant Sebastià d'Algós